

Comenius projekt élménybeszámoló

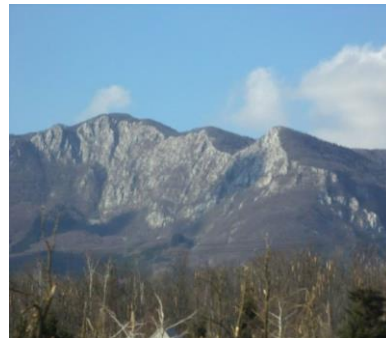
2014. február 24. és 28. között egy felejthetetlen élmény részesei lehettünk a Comenius európai uniós projekt keretében. Uticélunk az észak-olasz kisváros, **Adria** volt. Kísérőink Kavalyecz Emőke és Klériné Kormány Ilona tanárnők voltak.

A tizenkét órás buszút miatt hétfőn már szinte hajnalban indultunk el. Menet közben Szlovénián haladtunk át, ahol megcsodálhattuk az Alpok hófödte hegycsúcsait. Egy hosszú, bár korántsem unalmas nap után érkezünk meg Adriába, ahol az olasz diákok már vártak minket, mivel szállást ők biztosítottak nekünk. Miután kiderült, hogy ki kinél fog lakni, elbúcsúztunk egymástól, s újdonsült ismerőseinkkel tartottunk.

A családoknál kiadós, tipikus olasz vacsora (spagetti, olasz módra elkészített húsok) várt minket.

Másnap reggel, mintha az is egy átlagos nap lenne, 8 órára az adriai iskolába mentünk. Ott megismerkedhettünk

a *spanyol, francia, finn, török* és a többi *olasz* tanulóval is. A szokásos formalitások, köszöntők után egy játékos feladattal nemzetközi csapatokat alkottunk a délelőtti kincsvadászathoz. Feladatunk a város nevezetességeivel kapcsolatos kérdések megválaszolása volt, melyhez természetesen meg is látogattuk őket. Mindenesetre egy sokkal ötletesebb és szórakoztatóbb módon jártuk be a községet, mintha egy monoton hangú idegenvezetővel tettük volna azt. A válaszokat több-kevesebb sikerrel el is találtuk, így délben elégedetten fogyaszthattuk a jól megérdemelt pizzát. A délután programjába tartozott az otthon elkészített prezentációk előadása. Témánk a legnagyobb lehetőséget kínáló foglalkozások bemutatása volt. Minden nemzet a saját országára vonatkoztatva adta elő a munkáját angol nyelven. Az előadások között feszültségoldó játékokat játszottunk, amelyeknek köszönhetően jobban megismerhettük egymást. A nap zárásaként pedig megtudtuk a kincsvadászat eredményét.

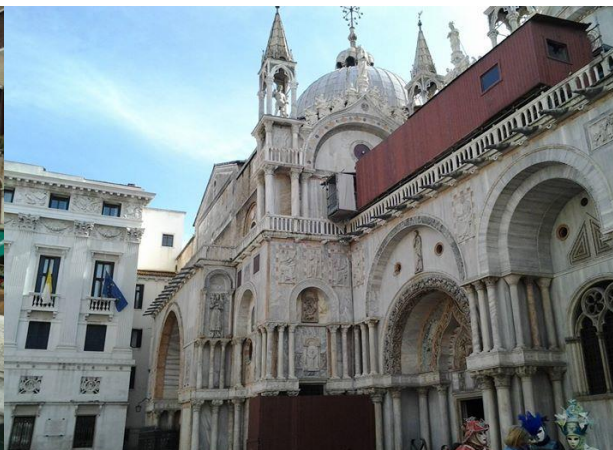
A harmadik napunkon az iskolából busszal indulva meglátogattunk egy olasz üdülőközpontot, **Albarella**-t. Az út gyönyörű volt és érdekes látványvilágot tárt szemünk elé. Mikor megérkeztünk a célhoz, elállt a lélegzetünk a hely szépségétől. Utunk legelőször a Golf Hotelhez vezetett, ahol kaptunk egy rövid tájékoztatót a területről és az ottani lehetőségekről. Ezután körülvettek minket és a csodálatos tengerparton is jártunk. Ebédelni a korábban említett hotelban tudtunk. A kétfogásos menü nagyon finom volt. Az étkezés után még egy kis időt a szálloda területén tölthettünk, s gyönyörködhettünk a környezetben.

Ezek után
Padova
felé vettük
az utat. Itt
meglátoga
thattuk a
világon jól
ismert
egyetemet

, ahol - mint megtudtuk - Báthori István és Janus Pannonius végezték tanulmányaikat, továbbá megtekinthettük a padovai Szent Antal-bazilikát, melynek szépségét nem lehet leírni. A főbb látnivalók után lehetőségünk nyílt egy kis szabadprogramra. Ezt mindenki saját belátása szerint használhatta fel, ki-ki étkezésre, ki-ki vásárlásra. Sajnálatos módon az idő túl rövid volt ahhoz, hogy a messzebb lévő látványosságokat megtekinthessük, szóval inkább csak a környékbeli boltokat és

kirakatokat
vizsgálgattuk.
A szabadidős
tevékenységünk
után, elindultunk
hazafelé, az úton
az egész csoportot
megkönyékezte a
fáradtság, tehát
mindenki
megpróbált
lepihenni, beleértve
minket is, hogy erőt
gyűjtsük az estére.

A negyedik napon **Velencébe** utaztunk vonattal, amely egy rendkívül szép út volt. Sajnos az olasz diákok nem tarthattak velünk. Az utazás 2 óra hosszú volt, ám ez a kényelmes vonatok miatt röpké időnek tűnt.

Mikor megérkeztünk egy hatalmas pályaudvaron találtuk magunkat és szembesülnünk kellett az olaszok által felállított tervvel, amely nagyon gyors tempót

diktált a Szent Márk térig.

Itt volt időnk magunkra és bevásárlásra is. Legelőször a Szent Márk bazilikába mentünk be tanárainkkal, de azután szétváltunk és bevásárlásra indultunk, ám persze előtte ebédeltünk is. Sok üzletben jártunk, ahol rengeteg gyönyörű porcelán és üveg ajándéktárgyat láthattunk. A szűkös utcákban nem nehéz eltévedni, ezért figyelniünk kellett merre járunk. Szerencsére nagyon jó időnk volt, és pihenni is tudtunk egy közeli parkban. Sőt a fesztivál idején látogattuk meg a várost, így nagyon sok, maskarás emberrel találkoztunk.

Magyarországra péntek reggel indultunk. Mindezek előtt azonban elbúcsúztunk barátainktól. Leginkább az olaszokkal és a spanyolokkal alakítottunk ki jó viszonyt, bár a többi diákkal is jókat csevegtünk. Megtudtuk, hogy nem különbözünk annyira egymástól, és hogy nem is beszéljük „olyan rosszul” az angol nyelvet, hiszen alig akadt olyan pillanat, hogy ne értettük volna meg egymást.

Szerintünk ez az utazás felettébb izgalmas és eseményteljes volt. Nem csalódtunk az olasz vendégszeretetben. Soha nem felejtjük el az ott töltött napokat, egy örök élménnyel és számos új barátsággal gazdagodtunk. Ha még lesz rá lehetőségünk, biztosan visszalátogatunk Adriába.

Barati Máté Bence, Petró Péter és Soltész Kornél
11. A osztályos tanulók